

Стенографски дневник

НА

32. заседание

Сряда, 13 януари 1943 г.

Открито в 16 ч. 45 м.

Председателствувал подпредседателят д-р Петър Кюсеианов.

Секретари: Стефан Багрилов и Николай Султанов.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.	Стр.
Съобщения:		
Отпуски	697	
Предложение	697	
Дневен ред:		
Предложения:		
1. За одобрение 2. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163 — относно уреждане на взаимна правна защита и съдебна помощ в областта на гражданското и на търговското право. (Приемане)	697	
2. За изплащане през 1943 г. антажменти за доставка на машини и консумативни материали за Държавната печатница през 1942 г. от икономии по бюджета на Министерството на финансите за 1942 бюджетна година. (Приемане)	701	
3. За одобрение 51. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 14 декември 1942 г., протокол № 165 — относно изсичането на изсъхнали кестенови дървета в Берковския балкан. (Приемане)	702	
4. За одобрение 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168 — относно продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали в Скопска, Битолска и Беломорска области. (Приемане)	702	
5. За одобрение решенията на прошектарната комисия, взети в заседанието ѝ на 2 декември 1942 г., протокол № 33. (Приемане)	705	
Говорили: П. Стайнов	708	
М-р Д. Божилов	709	
Законопроекти:		
1. За приемане дарението на Съюза на общинските служители в България в полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве. (Първо и второ четене)	703	
2. За изплащане от държавата 2.500.000 лв. на акционерно дружество „Гебрюдер Бюлер & Ко“. Виена. (Първо четене)	703	
3. За отпускане народни пенсии на Мария Григор Василева и на Босилка Димитър Ризова. (Първо и второ четене)	704, 705	
Говорили: М. Сакарски	704	
М-р Д. Божилов	705	
Дневен ред за следващото заседание	709	

Председателствуваш д-р Петър Кюсеианов: (Звъни) Присъствуват необходимият брой народни представители. Обявявам заседанието за открито.

(Отсъствуват народните представители: Борис Попов, Георги Кендеров, д-р Георги Рафаилов, Гето Кръстев, Данаил Жечев, Димитър Икономов, Дичо Тодоров, Дочо Христов, Еким Екимов, Запрян Клявков, Иван Минков, д-р Иван Вазов, Иван П. Константинов, инж. арх. Иван Гърков, Илия Славков, Матю Иванов, д-р Никола Сакаров, Петко Кършев, Петър Грънчаров, Петър Думанов, Рашко Атанасов, Светослав Славов, Симеон Киров, Стамо Колчев и Стоян Никифоров).

Преди да пристъпим към дневния ред председателството съобщава, че е разрешило отпуски на следните г-да народни представители:

Александър Гатев — 3 дни, Александър Радолов — 1 ден, Андро Лулчев — 2 дена, д-р Васил Георгиев — 1 ден, Георги Свиначаров — 3 дни, д-р Георги Рафилов — 4 дни, Деню Георгиев — 2 дена, Димитър Сарджов — 1 ден, инж. Димитър Митков — 4 дни, Запрян Клявков — 3 дни, Игнат Хайдудов — 5 дни, Панайот Станков — 3 дни, и Петър Думанов — 4 дни.

От Министерството на финансите е постъпило предложение за освобождаване от такса върху фактурната стойност, по чл. 1, точки 27 и 28, на закона за засилване държавните приходи, доставките, вършени за германските войски в България.

Ще ви бъде раздадено и поставено на дневен ред.

Минаваме на дневния ред. Точка първа:

Одобрение на проекторешението за одобрение второто постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163 — относно конвенцията между царство България и република Словакия за уреждане на взаимната правна защита и съдебна помощ в областта на гражданското и на търговското право.

Моля г-н докладчика да го докладва.

Докладчик Стефан Караиванов: (Чете)

„МОТИВИ

към проекторешението за одобрение на 2. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163

Г-да народни представители! Словашкото правителство, чрез дипломатическия си представител в София, пожела да сключи с България конвенция за уреждане на взаимната правна защита и съдебна помощ в областта на гражданското и на търговското право.

Българското правителство прие горното предложение и на 11 декември т. г. подписа в София с упълномощените лица казаната конвенция.

Конвенцията почива на същите принципи положения, легнали в основата на други наши съглашения от същия характер, но се отличава от тях с някои нови текстове, предимно из областта на стълковителното право.

Като излагам горното, моля, г-да народни представители, издаденото 2. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163, да бъде одобрено с приложеното тук решение.

Гр. София, 24 декември 1942 г.

Министър-председател и министър на външните работи и на изповеданията: Б. Филев

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение 2. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163

Одобрява се 2. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163.

КОНВЕНЦИЯ

МЕЖДУ

ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ

И

РЕПУБЛИКА СЛОВАКИЯ

ЗА

УРЕЖДАНЕ НА ВЗАИМНА ПРАВНА ЗАЩИТА И СЪДЕБНА ПОМОЩ В ОБЛАСТТА НА ГРАЖДАН- СКОТО И НА ТЪРГОВСКОТО ПРАВО

Царство България и република Словакия, желаейки да сключат конвенция за уреждане на взаимна правна защита и съдебна помощ в областта на гражданското и на търговското право, на значаха за свои пълномощници:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯТ НА БЪЛГАРИТЕ:

Г-н д-р Константин Партов, министър на правосъдието,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА:

Г-н д-р Гейза Фриш, министър на правосъдието, и

Г-н д-р Ян Спишиак, извънреден пратеник и пълномощен министър, които, след като сравниха своите пълномощия, намерени за редовни, уговориха следното:

Д Я Л П Ъ Р В И

ОБЩИ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Глава I

За достъпа пред съдилищата

Член 1

(1) Поданиците на всяка една от договарящите страни, относно тяхната личност и техните имущества, ще се ползват в територията на другата страна със същите права, които имат нейните поданици.

(2) Те ще имат достъп до съдилищата на другата страна на общо основание и ще могат да действуват и предявяват пред тях исконите си при същите условия и в същите форми, както местните поданици.

Глава II

За освобождаване от обезпечение и залози Cautio iudicatum solvi

Член 2

Никакво обезпечение, депозит или залог, под каквото и да е наименование или форма, поради качеството им на чужденци или поради липса на местожителство, или на местопребиваване в страната, не може да бъде изискано от българските или от словашките поданици, които имат местожителството си в царство България или в Словашката република и които ще бъдат ищци, молители или трети лица пред съдилищата на другата договаряща страна.

Член 3

(1) Когато в територията на една от договарящите страни ишецът, молителят или третото лице, които са освободени на основание чл. 2 от външно на обезпечение депозит или залог, бъдат осъдени да заплатят съдебните и деловодни разноски по делото, компетентният съд в другата договаряща страна, въз основа на решението, с което са присъдени тези разноски, разпорежда изпълнението да се извърши безплатно.

(2) Същото правило се прилага и по отношение на онези съдебни решения, с които допълнително е определен размерът на съдебните разноски.

(3) Молбите за изпълнение на решението, с което са присъдени съдебни и деловодни разноски, трябва да се предявяват чрез съответното Министерство на правосъдието.

Член 4

(1) Изпълнението на решението, с което са присъдени съдебните и деловодни разноски, посочени в чл. 3, се допуска без изслушване на страните, но на осъдената страна се дава възможност, съгласно законните постановления на договарящата страна, в чиято територия ще се извърши изпълнението, да подаде жалба до надлежната съдебна инстанция.

(2) Съдът, който е компетентен да се произнесе по молбата за изпълнението, трябва само да провери:

а) дали решението, въз основа на което трябва да се извърши изпълнението, съгласно законните постановления на договарящата страна, в чиято територия е издадено, е влязло в законна сила;

б) дали преписът от решението отговаря на условията, необходими за неговата достоверност, според законите на договарящата страна, в чиято територия то е издадено.

(3) За доказателство, че са изпълнени условията, посочени в алинея втора, буква „а“, е достатъчно удостоверение от компетентната власт на молещата договаряща страна, че решението е влязло в законна сила.

(4) Към молбата за изпълнение на решението, с което са присъдени съдебни и деловодни разноски, трябва да се приложи превод от осъдителната част на решението, изготвен на официалния

език на замолената договаряща страна, както и посоченото в алинея трета удостоверение, с превод, изготвен на същия език. Преводите трябва да бъдат заверени от надлежния съд.

(5) Съдът, който ще се произнесе по молбата за допускане на изпълнението, по искане на страната, ще изчисли и размера на разноските за превода и заверката, посочени в алинея трета и четвърта. Когато тези разноски са направени преди подаване на молбата, техният размер се определя от молещата власт.

Глава III

За признаване правото на бедност

Член 5

На поданиците на всяка една от договарящите страни правото на бедност в другата страна се признава при същите условия, както и на местните поданици.

Член 6

(1) Удостоверението за бедност се издава от властите по местожителството на молителя, а когато той няма местожителство — от властите на неговото местопребиваване.

(2) Удостоверенията за бедност, които са издадени в територията на договарящите страни, не трябва нито да се заверяват, нито да се припопсват, но трябва да бъдат придружени с превод.

(3) Когато молителят не се намира в територията на нито една от договарящите страни, достатъчно е едно удостоверение, издадено от компетентния дипломатически или консулски представител на държавата на молителя.

(4) Съдът, който се произнася по молбата за признаване правото на бедност, в рамките на своята компетентност, има право да проучи удостоверението за бедност, евентуално да провери вписаните в него данни и да поиска допълнителни сведения.

Член 7

Когато компетентният съд е признал правото на бедност на един поданик на една от договарящите страни, то той се ползува от това право при всички действия в производството, включително и в изпълнителното производство, които се отнасят до същия предмет и се извършват пред съдилищата на другата договаряща страна, съгласно чл. 2 от тази конвенция.

Глава IV

За начина на предаване на съдебните и извънсъдебните книжа и за начина на изпълнение на съдебните поръчки

A. За начина на предаване на съдебните и на извънсъдебните книжа

Член 8

Договарящите страни се задължават да връчват, чрез съответните си органи, призовки и други книжа по граждански и търговски дела, от спорна и безспорна юрисдикция, в това число и тия по заповеди за плащане, издадени въз основа на менителници, записи на заповеди и чекове.

Член 9

(1) С изключение на случая, предвиден в следната алинея на този член, компетентната власт може да се ограничи да изпълни връчването чрез предаване акта на лицето, за което той е предназначен, ако то заяви, че е готово да го приеме.

(2) Когато книгата, които трябва да се връчат, са изготвени на езика на замолената страна или когато към тях е приложен превод на този език, заверен от молещата власт, по искане на последната връчването ще се извърши по реда, предвиден в законите на замолената страна, или по начин, показан от молещата държава, ако той не противоречи на законите на замолената държава.

Член 10

(1) Искането за връчване на книгата, поменати в предходния член, се отправя от Министерството на правосъдието на молещата държава до Министерството на правосъдието на замолената държава. Книжката по дела от спорна юрисдикция трябва да се отправят до замолената власт поне три месеца преди деня, определен за разглеждане на делото. Последната прави нужните разпореждания, с оглед актовете и книгата за връчване да бъдат получени от молещата власт поне 15 дни преди гледане на делото.

(2) В искането, което трябва да бъде съставено на езика на замолената държава, трябва да бъде означена властта, от която изхожда актът, името и качеството на страните, адресът на лицето, за което е предназначен актът, и неговото естество.

Член 11

Връчването се доказва чрез разписка, подписана от получателя на призовката или съобщението, или с удостоверение, издадено от властите на замолената държава, установяващо начина и датата на връчването.

Член 12

Двете договарящи страни могат да извършват връчвания чрез своите дипломатически или консулски представители направо, но без принуждение, на своите поданици, които се намират в територията на другата договаряща страна.

Б. За начина на изпълнение на съдебните поръчки

Член 13

(1) Съдебните поръчки се отправят от Министерството на правосъдието на молещата държава до Министерството на правосъдието на замолената държава. Последното ги препраща за изпълнение до компетентните съдебни места на своята страна, с оглед да се спазят предвидените в чл. 10 срокове.

(2) Искането трябва да се изготви на официалния език на молещата договаряща страна, като се означа съдът, от който то изхожда, съдът, който е определен да го изпълни, както и предметът, и характерът на исканата съдебна помощ. Към искането трябва да се приложи превод, изготвен на официалния език на замолената договаряща страна, заверен от молещата власт. С такъв превод трябва да бъдат придружени и всички книжа, които са приложени към искането.

Член 14

(1) Съдебната власт на замолената държава, на която е изпратена съдебната поръчка, се задължава да приложи за изпълнението ѝ всички средства, които се употребяват при изпълнение на съдебни поръчки, изходящи от нейните власти.

(2) Времето и мястото на извършване на исканото действие се съобщава във възможно най-кратък срок на молещата съдебна власт чрез Министерството на правосъдието на замолената държава, за да може заинтересуваната страна да присъства, ако пожелае, на изпълнението на съдебната поръчка.

Член 15

Частните документи и други съдебни и извънсъдебни книжа, приложени към призовките за връчване или към съдебните поръчки, се освобождават от герб, мита и други бери в замолената държава.

В. За отказа на изпълнение на съдебните поръчки

Член 16

Замолената държава може да откаже изпълнението на една съдебна поръчка:

- 1) ако в замолената държава изпълнението на предметната съдебна поръчка не е от компетентността на съдебната власт, и
- 2) ако замолената държава смята, че изпълнението на съдебната поръчка е от естество да накърни нейния суверенитет или нейната безопасност.

Член 17

Когато една съдебна поръчка бъде оставена неизпълнена от страна на замолената власт, тази поръчка се връща по установения в настоящата конвенция ред на молещата договаряща страна, със съобщение на причините за това.

Член 18

Ако сезираната с изпълнението на една съдебна поръчка власт се признае за некомпетентна да я изпълни, тя я препраща служебно на съответната компетентна за изпълнението ѝ власт, като за стореното уведомява молещата държава.

Г. За разниските по връчване на съдебните книжа и по изпълнение на съдебните поръчки

Член 19

(1) Връчването на съдебни книжа, извънсъдебните книжа и призовки, както и съставянето на разните актове по това връчване или по изпълнението на съдебните поръчки става безплатно.

(2) Разниските, които биха се направили при изпълнението на една съдебна поръчка по гражданско или търговско дело, са в тежест на заинтересуваната страна.

Глава V

За легализирането и за достоверността на съдебните книжа и др.

Член 20

Доказателствена сила на официалните книжа, съставени в територията на едната договаряща страна, както и на водените в тази страна търговски книги, по производствата пред съдилищата на другата договаряща страна, се определя според законите на държавата, в която са съставени. Те не могат да имат по-голяма доказателствена сила от тази, която допускат законите на държавата, където се извършва съдебното производство.

Член 21

Книжата, съставени, издадени или заверени от съдилищата на една от двете договарящи страни, за да бъдат използвани пред съдилищата на другата страна, не ще се нуждаят от никаква преверка, стига да са снабдени с подписа на компетентното длъжностно лице и печата на съда.

Член 22

Книжата, съставени, издадени или заверени от централната или някоя от върховните административни власти на една от двете договарящи страни, посочени в приложения към настоящата конвенция списък, не ще се нуждаят от никаква преверка, за да могат да се използват както е посочено в чл. 21, стига да са снабдени с подписа на компетентното длъжностно лице и с печата на учреждениято. Поменатият списък ще може да бъде изменяван или допълван по взаимно съгласие на двете договарящи страни чрез една нотификация, направена по дипломатически ред.

Член 23

Актовете, съставени или заверени от публичен нотариус, когато ще се използват по смисъла на чл. 21, трябва да бъдат заверени от съд.

ДЯЛ ВТОРИ

СПЕЦИАЛНИ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Глава I

За настоящицеството и попечителството

Член 24

На властите на всяка договаряща страна принадлежи настоящицеството (попечителският) надзор над личността и над цялото имущество на поданиците ѝ.

Член 25

(1) Когато се яви нужда от учредяване на настоящицество (попечителство) на поданик на една от договарящите страни, който се намира в територията на другата договаряща страна или има там имущество, властта на тази страна трябва незабавно да съобщи на компетентната по настоящицеството (попечителството) власт, като се ограничи да вземе незабавно необходимите мерки за закрила на лицето и за запазване на имуществото му.

(2) Компетентната власт на държавата, чийто поданик е под настоящицество (попечителство), може да отмени тези мерки. Тя може също така, когато това е в интереса на това лице, след като изслуша него и законния му представител, да предаде цялото настоящицество (попечителство) или отделни настоящицески (попечителски) мерки относно лицето или неговото имущество на властите на другата договаряща страна, със съгласието на последната.

(3) В този случай властите на замолената държава, при издаване решенията (разпореденията) си, се ръководят от своите закони. Тези решения (разпоредения), след като влязат в законна сила, се признават и в територията на другата страна. По въпроси относно личното състояние обаче те не могат да вземат решения.

Глава II

За осиновяването и узаконяването

Член 26

(1) Осиновяването и узаконяването се извършва от властите и по законите на онази договаряща страна, чийто поданик е осиновителят, респективно бащата.

(2) Ако обаче законите на държавата, на която принадлежи лицето, което подлежи да бъде осиновено, респективно узаконено, що се отнася до съгласието и до необходимите позволения, предвиждат наредби, различни от тия на отечествения закон на осиновителя (бащата), при извършване на осиновяването, респективно узаконяването, трябва да се спазят и наредбите, предвидени в отечествения закон на подлежащото на осиновяване, респективно узаконяване, лице.

(3) Влезлите в законна сила решения (определения) на посочените в алинея първа компетентни власти се признават в територията на другата договаряща страна.

Глава III

За обявяването на смърт

Член 27

Решението за обявяване смъртта на едно лице и отменяването на това решение се постановява изключително от властите и по законите на онази договаряща страна, на която това лице е било поданик в последно време, когато, според съществуващите данни, е било още живо.

Член 28

Властите на една от договарящите страни могат да обявят смъртта на едно лице, поданик на другата договаряща страна, с важност за правните отношения, които се преценяват според действащото в страната на тези власти право и с действие по отношение на намиращото се в нейната територия имущество; те могат при това да приложат действащото в страната право.

Глава IV

За наследствата

Член 29

Поданиците на едната договаряща страна, при осъществяване на свои наследствени права относно имущества, които се намират в територията на другата договаряща страна, ще бъдат поставени наравно с местните поданици.

Член 30

Поданиците на едната договаряща страна могат да се разпоредят за в случай на смърт с цялото си имущество (движимо и недвижимо), което се намира в територията на другата договаряща страна. Формата на това разпоредяване или формата на неговото отменение се определя от законите на онази държава, в чиято територия е съставен актът.

Член 31

(1) Уреждането на недвижимото имущество от едно наследство и решаването на всички спорни въпроси, отнасящи се до него, са подчинени изключително на съда или на властта на онази договаряща страна, в чиято територия се намира това имущество.

(2) Когато, според правото на тази договаряща страна, недвижимото имущество от наследството е без наследник, то ще се получи от онази договаряща страна, в чиято територия се намира.

Член 32

Уреждането на движимото имущество от едно наследство и решаването на всички спорни въпроси, отнасящи се до него, е от компетентността на съдилищата или на властите на онази договаряща страна, чийто поданик е бил наследодателят по време на смъртта си.

Член 33

Властта, в чийто участък е настъпила смъртта на поданик от другата договаряща страна, е длъжна да извести за това най-близкия консулски или дипломатически представител на тази страна, като изпрати и заверен препис от смъртния акт.

Член 34

Компетентният съд или власт на договарящата страна, в чиято територия се намира наследствено имущество, принадлежащо на поданик от другата договаряща страна, трябва да вземе, съобразно с действащите в страната наредби, необходимите мерки за запазването и правилното управление на това имущество.

Член 35

(1) Договарящите страни се задължават взаимно да си предават намиращото се в тяхна територия движимо имущество от наследството на поданик на другата договаряща страна, но след като се удовлетворят или надлежно обезпечат наследствените права и вземания на местните поданици или на чужденците, които имат местожителството си в същата страна.

(2) Това имущество се предава на най-близката консулска власт на държавата на наследодателя.

Член 36

Тази конвенция не засяга публичноправните ограничения, на които са подчинени наследствените вещи по местонахождението им.

Глава V

За несъстоятелността и конкордата

Член 37

В производствата по несъстоятелност и конкордат, открити в територията на една от договарящите страни, поданиците на другата договаряща страна, физически и юридически лица, ще се ползват с (всичките) права, с които се ползват местните поданици.

Член 38

Ако спрямо поданик на другата договаряща страна е почнато производство за несъстоятелност, компетентният съд на неговата страна трябва да бъде веднага уведомен за това. Ако този съд не е известен, уведомява се най-близката консулска власт, а ако и такава липсва — друго представителство на неговата страна. Последните са длъжни да уведомят в най-скоро време, според събраните от тях официални сведения, сезирания с несъстоятелността съд, дали лицето има на тяхна територия движими или недвижими имоти.

Член 39

(1) Когато в територията на една от договарящите страни бъде обявена несъстоятелност и несъстоятелният притежава движими имоти върху територията на другата страна, без да е обявен там в несъстоятелност, трябва да се пристъпи към запазване, описване и предаване на поменатите движими имоти на съда, при който е обявена несъстоятелността, ако това бъде поискано от последния.

(2) От деня, в който отправената до надлежния съд молба, с която се иска запазване или предаване на казаните имоти, му бъде предадена, никакъв залог не може да бъде установен върху имуществото, подлежащо на предаване. Обаче предаването не може да се извърши, ако върху имуществата, подлежащи на предаване, са заявени право на собственост или за владение, за задържане, за залог или друго вещно право, възникнали преди гореозначения ден, или ако е поискано отделиането на такива имоти по случай на наследство. В такъв случай на съда, при който е обявена несъстоятелността, може да се предаде само онова, което остава от имотите, след като установените по надлежния ред права, за които се говори по-горе, бъдат напълно удовлетворени.

(3) Смята се, че принадлежат към движимото имущество и вземанията, дори когато са обезпечени с ипотека.

Член 40

(1) Разпорежданията, които трябва да се вземат досежно движимите имоти, които, според предходния член, не могат да се предават, както и относително всички недвижими имоти на несъстоятелния, са подсъдни на съдилищата на държавата, върху чиято територия тези имоти се намират.

(2) Ако същите имоти подлежат на продан, излишъкът от цената на продажбата, след като правоимащите лица бъдат удовлетворени, се предава на съда, при който е обявена несъстоятелността, съобразно с постановленията на предходния член.

Глава VI

За взаимното изпълнение на изпълнителните титули

Член 41

(1) Всяка от договарящите страни се задължава да разреши и извърши в своята територия изпълнението на влезлите в законна сила съдебни решения на другата договаряща страна, в това число и тия, издадени въз основа на менителници, записи на заповед и чекове, както и на сключените пред съдилищата спогодби, които се отнасят до имуществено-правни претенции по спорове от гражданско или търговско право.

(2) Под съдебни решения, по смисъла на предходната алинея, се разбират не само решенията и определенията на гражданските съдилища, но и решенията на общинските съдилища и на специалните съдилища, учредени въз основа на закон, както и на наказателните съдилища, относно гражданско-правните претенции на пострадали лица, включително и съдебните разноски.

Член 42

(1) Разрешаването и извършването на принудително изпълнение, въз основа на изпълнителните титули, посочени в чл. 41, се допуска при следните условия:

1. Ако съдебното решение е влязло в законна сила и подлежи на изпълнение, съгласно законите на страната, където е издадено;

2. Ако съдът, който е издал решението, е компетентен да разреши спора. Смята се, че този съд е компетентен, когато, според законите на замолената държава, спорът е могъл да бъде подсъден на един съд от другата договаряща страна.

(2) Компетентността се смята винаги установена в случаите:

1. Когато се касае за иск, предявен от приносителя на менителница, запис на заповед или чек срещу задълженото по тях лице, ако по въпроса се е произнесъл съдът на мястото, което, според законите на страната на този съд, се счита за място на плащането.

2. Когато по един насрещен иск се е произнесъл съдът, в който първоначалният иск е бил предявен, според действащите там закони;

3. Когато страните предварително, писмено, са се съгласили за компетентността на съда, който се е произнесъл по делото.

Член 43

Разрешението и извършването на изпълнението на съдебните актове, посочени в чл. 41, се отказва:

1. Когато с решението се разрешава спор за право на собственост или друго вещно право върху недвижими имоти, намиращи се в държавата, в която е поискано изпълнението;

2. Когато решението съдържа постановления, които са противни на добрите нрави или на обществените ред на договарящата страна, в чиято територия трябва да се извършва изпълнението;

3. Когато с изпълнението трябва да се извърши действие, което е недопустимо или не може да бъде предмет на принудително изпълнение, според законите на страната, в чиято територия се иска изпълнението;

4. Когато ответникът не е взел участие в производството по делото и връчването на исквата молба, на призожите или на съобщенията, на него или на упълномощеното за това от него лице, не е станало своевременно, или е извършено чрез публична обява, или е станало в чужбина по начин, който не е предвиден в настоящата конвенция за съдебна помощ;

6. Когато относно компетентността на съда, който е решил делото, е била налице само имотната подсъдност (чл. 54 от българския закон за гражданското съдопроизводство и § 27 от съответния гражданско съдопроизводство);

6. Когато, според законодателството на мястото, дето решението е било издадено, същото е престанало да подлежи на изпълнение;

7. Когато според законодателството на мястото на изпълнението, на искането за изпълнение може да се противопостави възражението за присъдено нещо;

8. Когато с постановеното решение спрямо поданик на договарящата страна, в чиято територия трябва да се изпълни, при определяне на дееспособността на законното представителство, или на едно семейно или наследствено правоотношение, от значение за основателността на предявената претенция, или при обсъждането на меродавни за това данни, досежно смъртта на едно лице, са били приложени във вреда на същия поданик други закони, а не законите, които, според правото на страната, в чиято територия трябва да се изпълни решението, следвало да бъдат приложени. Изключение се допуска само тогава, когато и при приложението на тези последни закони решението би било постановено в същия смисъл.

Член 44

Доколкото настоящата конвенция не съдържа някои особени наредби, разрешението и извършването на изпълнението на съдебните актове, посочени в чл. 41, се извършва по законите на страната, в чиято територия трябва да стане изпълнението.

Член 45

(1) При обсъждане наличността на условията, посочени в членове 42 и 43, съдът, който е компетентен да се произнесе по молбата за допускане на изпълнението, не е обвързан с фактическите констатации в решението досежно тези условия.

(2) Възражения срещу установените в съдебното решение претенции могат да се правят пред съда, който е компетентен да разгледа молбата за изпълнението само доколкото те са допустими според законите на страната, в чиято територия е поставено съдебното решение.

Член 46

(1) Молбата за допускане на изпълнението се подава до компетентния за това съд или направо от страната по делото, или чрез съответното Министерство на правосъдието.

(2) Към молбата трябва да се приложи:

1. Пълен и достоверен препис от решението, заедно с мотивите към него;

2. Оригинал или заверен препис от документите, от които се вижда, че призовките и съобщенията, издадени по делото, са били връчени на страната, която не е взела участие в него (съответно на предписанието на чл. 43, т. 4);

3. Удостоверение или потвърждение от компетентния съд за достоверността на представения препис от решението и че същото е влязло в законна сила, и

4. Преводи от молбата и приложенията ѝ на официалния език на договарящата страна, в територията на която ще се извърши изпълнението. Тези преводи трябва да бъдат заверени от съда.

Член 47

Относно влезлите в законна сила спогодби, които са сключени пред съдилищата, посочени в чл. 41, и по казаните в същия член предмети, ще се постъпва както със съдебните решения.

Член 48

Последвалите по изпълнението на решението и на съдебните спогодби съдебни разноси са в тежест на съдебните се страни и трябва да бъдат заплащани съгласно действащите закони в страната, в която се извършва изпълнението.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ ПОСТАНОВЛЕНИЯ

Член 49

(1) Министерствата на правосъдието на двете договарящи страни ще си съобщават направо, при поискване, сведения относно правните норми в сила в тяхната държава.

(2) Искането трябва да съдържа точно указание на законите, за които се отнася сведението.

Член 50

Конвенцията ще бъде ратифицирана и ратификациите ще бъдат разменени, по възможност най-скоро, в Братислава.

Конвенцията ще влезе в сила един месец след деня, следващ размяната на ратификациите, и ще остане в сила до изтичането на 6 месеца от деня на денонсирането ѝ от една от договарящите страни.

В уверение на това, пълномощниците подписаха и подпечатаха тази конвенция.

Изготвена в двоен оригинал на български и словашки език, в София, на 11 декември 1942 г.

(п) Д-р К. Партов

(п) Д-р Г. Фриц

(п) Д-р Я. Спишиак

СПИСЪК

на административните власти, чиято актове нямат нужда от никаква презаверка, съгласно чл. 22 от конвенцията между царство България и Словашката република, която урежда взаимната правна защита и съдебна помощ в областта на гражданското и търговско право.

А. ОТНОСИТЕЛНО БЪЛГАРСКИТЕ АКТОВЕ:

1. Канцелария на Българския царски двор.
2. Канцелария на Народното събрание.
3. Канцелария на Министерския съвет.
4. Върховна сметна палата.
5. Министерство на външните работи и на изпозданията.
6. Св. Синод на Българската църква.
7. Министерство на вътрешните работи и народното здраве.
8. Дирекция на полицията.
9. Главна дирекция на народното здраве.
10. Министерство на народното просвещение.

11. Държавния университет в София.
12. Министерство на финансите.
13. Дирекция на държавните дългове.
14. Българска народна банка.
15. Българска земеделска и кооперативна банка.
16. Министерство на правосъдието.
17. Министерство на войната.
18. Министерство на търговията, промишлеността и труда.
19. Главна дирекция на статистиката.
20. Министерство на земеделието и държавните имоти.
21. Дирекция на трудовите земеделски стопанства.
22. Министерство на обществените сгради, пътищата и благоустройството.
23. Главна дирекция на обществените сгради, пътищата и благоустройството.
24. Главна дирекция на трудовата повинност.
25. Министерство на железниците, пощите, телеграфите и телефоните.
26. Главна дирекция на железниците и пристанищата.
27. Главна дирекция на пощите, телеграфите и телефоните.
28. Дирекция на въздухоплаването.
29. Дирекция на водните съобщения.

Б. ОТНОСИТЕЛНО СЛОВАШКИТЕ АКТОВЕ

- I. Канцелария на Председателя на републиката.
- II. Министерски съвет.
 1. Държавна статистическа служба в Братислава.
 2. Служба за държавните недвижими имоти.
- III. Министерство на външните работи.
- IV. Министерство на вътрешните работи:
 1. Жупанства.
 2. Централна служба на държавната сигурност.
- V. Министерство на просветата:
 1. Словашки университет в Братислава.
 2. Държавна обсерватория в Татранска Ломница.
 3. Висше техническо училище в Братислава.
- VI. Министерство на финансите:
 1. Държавна финансова адвокатура.
 2. Дирекция на тютюневата режия.
- VII. Министерство на благоустройството и съобщенията.
- VIII. Министерство на народното стопанство.
- IX. Министерство на правосъдието.
- X. Министерство на народната отбрана.
- XI. Върховна сметна палата.
- XII. Главна дирекция на продоволствието.

Председателстващ д-р Петър Кьосеиванов: Ще пристъпим към гласуване.

Който г-да народни представители приемат проекторешението за одобрение 2. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 9 декември 1942 г., протокол № 163, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Преминаваме на следващата точка, втора, от дневния ред:

Одобрение на проекторешението за изплащане през 1943 г. поети ангажменти за доставки на машини и консумативни материали за Държавната печатница през 1942 г. от икономии по бюджета на Министерството на финансите за 1942 бюджетна година.

Моля г-н докладчика да го докладва.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете

„МОТИВИ

към проекторешението за изплащане през 1943 г. ангажменти за доставка на машини и консумативни материали за Държавната печатница през 1942 г. от икономии по бюджета на Министерството на финансите за 1942 бюджетна година (§ § 39-6, 40 и 51).

Г-да народни представители! През текущата година Държавната печатница е възложила чрез редовни търгове и спазарявания по доброволно съгласие на разни фирми доставка на консумативни материали: хартии, мукава, мастила и др., а така също и на машини със срок на доставката до 31 декември 1942 г. Голяма част от фирмите-доставчици не са изпълнили и не ще могат да изпълнят възложените им доставки до 31 декември т. г. по независещи от тях форсмажорни причини, които подкрепят с неоспорими доказателства.

Моля ви, г-да народни представители, като имате пред вид, че доставките на горните материали и машини са във връзка с правилния вървеж на производството на Държавната печатница, да приемете и гласувате предложеното ви проекторешение.

Гр. София, декември 1942 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за изплащане през 1943 г. поети ангажменти за доставка на машини и консумативни материали за Държавната печатница през 1942 г. от икономии по бюджета на Министерството на финансите за 1942 бюджетна година (§ § 39-6, 40 и 51).

Разрешава се, сумите, ангажирани за доставки на консумативни материали и машини по § § 39-6, 40 и 51 по бюджета на Министерството на финансите — Държавна печатница, да се изтеглят с авансови платежни заповеди на името на Държавната печатница, да се внесат на депозит в Българската народна банка и да се държат на разположение за изплащане на доставките от странство за машини и консумативни материали, ангажментите за които са поети през 1942 г., а ще бъдат изпълнени през 1943 г., както следва:

по § 39-6 — за набавяне машини, уреди и др., да се изтегли с авансова платежна заповед сумата до 6.098.670 лв.

По § 40 — набавяне на сурови и консумативни материали, да се изтегли с авансова платежна заповед сумата до 6.034.884 лв.

по § 51 — за набавяне на машини, уреди и др., да се изтегли с авансова платежна заповед сумата до 554.700 лв.

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Ще гласуваме.

Който г-да народни представители приемат проекторешението за изплащане през 1943 г. поети ангажменти за доставка на машини и консумативни материали за Държавната печатница през 1942 г. от икономии по бюджета на Министерството на финансите за 1942 бюджетна година (§ § 39-6, 40 и 51), моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Преминуваме на точка трета от дневния ред:

Одобрение на предложението за одобрение 51. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 14 декември 1942 г., протокол № 165 — относно изсичането на изсъхнали кестенови дървета в Берковския балкан.

Който са съгласни да се прочете само проекторешението, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-н докладчика да докладва проекторешението.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете)

„ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение 51. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 14 декември 1942 г., протокол № 165, относно: 1) използването и продажбата на нападателите от гъбния вредител *Agmillaria mellea* и от насекомия вредител *Cerambyx cerdo* кестенови дървета в Берковския балкан, и 2) използването и продажбата на облите материали, добити от дървета, растящи извън обекта на горското стопанство

Одобрява се 51. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 14 декември 1942 г., протокол № 165, което гласи:

На основание чл. 22 от закона за гражданската мобилизация одобрява се следното:

1. Разрешава се на собствениците на заболели и изсъхнали кестенови дървета в Берковския балкан да изсекат тези дървета под ръководството и надзора на горската власт и да ги извозят вън от насажденията в срок най-късно до 1 април 1943 г.

Добитите дървени материали да не се разпределят по реда на алинея трета на чл. 11 от закона за дървоснабдяването, а да се дадат и предоставят за използване от техните собственици, които могат да продават облите дървени строителни материали на свободни цени, а обработените дървени строителни материали и дървета за горене — по нормирани цени.

2. Разрешава се, облите дървени материали, добити от дървета, растящи вън от обекта на горското стопанство, да не се разпределят по реда на алинея трета и четвърта на чл. 11 от закона за дървоснабдяването, а да се използват от техните собственици, които се задължават да ги продават, в грубо състояние или в обработен вид, по нормирани цени.

(Ето текстът на мотивите към проекторешението:

МОТИВИ

към проекторешението за одобрение 51. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 14 декември 1942 г., протокол № 165, относно: 1) използването и продажбата на нападателите от гъбния вредител *Agmillaria mellea* и от насекомия вредител *Cerambyx cerdo* кестенови дървета в Берковския балкан, и 2) използването и продажбата на облите материали, добити от дървета, растящи извън обекта на горското стопанство

Г-да народни представители! 1. Кестеновите насаждения в Берковския балкан, които заемат площ около 1.000 декара и от които се добиват годишно до 1.000.000 кгр. кестенови плодове, са масово нападнати от гъбния вредител *Agmillaria mellea*, който застрашава да унищожи напълно този ценен от стопанска гледна точка дървесен вид.

Повечето от заболелите кестенови дървета са вече засъхнали и са нападнати вторично от насекомия вредител *Cerambyx cerdo*, чиито ларви разяждат дървесината им и я правят негодна за строителни и индустриални цели.

Както против гъбната болест, така също и против насекомия вредител трябва да се вземе бърза противомярка, а именно — всички болни и загинили дървета да бъдат изсечени, изнесени вън от насажденията и използвани колкото се може в късо време.

Най-уместно и целесъобразно е изсичането и използването на дърветата да се извърши от техните собственици, които са пряко заинтересувани, а не от лицата, които имат право да получават дървени материали, по разпределение, съгласно алинея трета и четвърта на чл. 11 от закона за дървоснабдяването, понеже последното е свързано с редица формалности и би забавило изпълнението на проектираната бърза и нетърпяща отлагане мярка, и

2. Дърветата, растящи в дворове, градини, лозя, ниви, ливади и други земи, намиращи се извън обекта на горското стопанство, не попадат под разпоредбата на закона за горите, т. е. те могат да бъдат отсичани, извозвани и преработвани без разрешение от горската власт.

За същите дървета, които са пръснати поединично и не представляват голямо количество, е неудобно и практически неприложимо да става разпределение по реда на алинея трета и четвърта на чл. 11 от закона за дървоснабдяването.

В закона за дървоснабдяването няма постановление, по силата на което тези дървета да подлежат на разпределение, но има такава, което задължава, както облите дървени строителни материали, така също и фасонирани такива, да се продават по нормирани цени, определени по реда на чл. 15 от закона за дървоснабдяването.

Пред вид на гореизложеното, почитаемият Министерски съвет, с 51. постановление, от 14 декември 1942 г., протокол № 165, постанови следното:

На основание чл. 22 от закона за гражданската мобилизация одобрява се следното:

1. Разрешава се на собствениците на заболели и изсъхнали кестенови дървета в Берковския балкан да изсекат тези дървета под ръководството и надзора на горската власт, и да ги извозят вън от насажденията в срок най-късно до 1 април 1943 г.

Добитите дървени материали да не се разпределят по реда на алинея трета на чл. 11 от закона за дървоснабдяването, а да се дадат и предоставят за използване от техните собственици, които могат да продават облите дървени строителни материали на свободни цени, а обработените дървени строителни материали и дървата за горене — по нормирани цени.

2. Разрешава се, облите дървени материали, добити от дървета, растящи вън от обекта на горското стопанство, да не се разпределят по реда на алинея трета и четвърта на чл. 11 от закона за дървоснабдяването, а да се използват от техните собственици, които се задължават да ги продават, в грубо състояние или в обработен вид, по нормирани цени.

Настоящото постановление да се внесе за разглеждане и одобрение от Народното събрание и се приведе в изпълнение след обнародването му в „Държавен вестник“.

Като имате пред вид гореизложеното, моля, г-да народни представители, да одобрите и гласувате приложеното проекторешение.

Гр. София, 29 декември 1942 г.

Министър на земеделието и държавните имоти: Инж. Хр. Петров)

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Ще гласуваме.

Който г-да народни представители приемат проекторешението за одобрение 51. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 14 декември 1942 г., протокол № 165, относно: 1) използването и продажбата на нападателите от гъбния вредител *Agmillaria mellea* и от насекомия вредител *Cerambyx cerdo* кестенови дървета в Берковския балкан, и 2) използването и продажбата на облите материали, добити от дървета, растящи извън обекта на горското стопанство, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на следната точка, четвърта, от дневния ред:

Одобрение на предложението за одобрение 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168 — относно продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали в Скопската, Битолската и Беломорската области.

Моля г-н докладчика да го прочете.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете)

„МОТИВИ

към проекторешението за одобрение 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168, относно продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали в Скопска, Битолска и Беломорска области

Г-да народни представители! 35. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 25 ноември 1942 г., протокол № 156, относно продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали, одобрено от XXV обикновено Народно събрание с решение, прието през четвъртата му редовна сесия в 24. заседание, държано на 23 декември 1942 г., има приложение само за старите предели на царството, където се прилага законът за дървоснабдяването и където действуват предвидените по членове 10 и 11 на поменатия закон комисии. Същото постановление не може да бъде приложено за Скопска, Битолска и Беломорска области, където засега, поради редица неудобства, законът за дървоснабдяването не се прилага.

Пред вид на това, че въпросът за продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали в казаните области е също така важен и належащ за разрешение както за старите предели на страната, моля, г-да народни представители, да одобрите 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168.

Гр. София, 30 декември 1942 г.

Министър на земеделието и държавните имоти: Инж. Хр. Петров

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобрение 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168, относно продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали в Скопска, Битолска и Беломорска области

Одобрява се 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168, с което, на основание чл. 22 от закона за гражданската омбилизация и чл. 1, т. 16, от закона за бързо уреждане неотложни въпроси в освободените земи, се постановява, конфискуваните по закона за горите дървени материали в Скопска, Битолска и Беломорска области, където законът за дървоснабдяването не се прилага засега, да се продават, както следва:

1. Облите дървени строителни материали и дърва за горене, конфискувани извън населените места — по цени, определени с заповед от местния комисар на снабдяването, въз основа на изготвени от съответния лесничей сметки, с утвърдената тарифна цена на корен и определените разходи за сеч, първична обработка и превоз до местоконфискуването с протокол от комисия по чл. 133 от закона за бюджета, отчетността и предприятията, свикана за целта го писмено искане от съставителя на акта от общинския комет на населеното място, в чието землище се намират конфискуваните материали.

2. Фасонираните дървени строителни материали и дървени въглища, конфискувани извън населените места — по цени, определени по същия ред и начин, както за облите дървени строителни материали, като в разходите се включват и разходите по биченето, респективно тези по овъгляването.

3. Дървените строителни материали, дървата за горене и дървените въглища, конфискувани в населените места — по нормирани цени с заповед на министъра на търговията, промишлеността и труда или с заповед на местния комисар на снабдяването, одобрена от същия министър.

4. Конфискуваните обли и фасонирани дървени строителни материали, дърва за горене и дървени въглища, на стойност до 10.000 лв., да се разпределят между нуждаещите се от местния комисар на снабдяването, а когато стойността им е над 10.000 лв., фасонираните дървени строителни материали, дървата за горене и дървените въглища да се разпределят от околийския комисар на снабдяването, а облите дървени строителни материали — от районния горски инспектор и съответния лесничей.

При разпределянето на конфискуваните дървени материали да се задоволяват нуждите, преди всичко, на държавните, общинските и други обществени учреждения и предприятия.

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Ще гласуваме.

Които г-да народни представители приемат проекторешението за одобрение 30. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 168, относно продажбата на конфискуваните по закона за горите дървени материали в Скопска, Битолска и Беломорска области, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка пета от дневния ред:

Одобрение на предложението за одобрение 24. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 21 декември 1942 г., протокол № 170 — относно приложението на алинея трета в четвърта от чл. 11 на закона за дървоснабдяването.

По точка пета, г-да народни представители, е постъпило писмо от г-н министъра на земеделието и държавните имоти със следното съдържание: (Чете)

„Понеже оттеглям внесеното за разглеждане и одобрение от Народното събрание 24. постановление на Министерския съвет, взето в заседанието му от 23 декември 1942 г., протокол № 170, моля, господин председателю, да разпоредите да се снемат от дневния ред за днешното заседание на Народното събрание.“

Поради това точка пета се сменя от дневния ред.

Минаваме на точка шеста от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за приемане дарението на Съюза на общинските служители в България в полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве.

Моля г-н докладчика да го прочете.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за приемане дарението на Съюза на общинските служители в България в полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве

Г-да народни представители! С особено чувство на задоволство внасям на разглеждане този законопроект. Съюзът на общинските служители в България, в желанието си да подпомогне държавата в нейната сериозна и трудна задача по борбата с туберкулозата, построил в 1939 г. един голям и модерен санаториален павилион и

жилищна сграда към него в района на другите подобни павилиони на същия санаториум „Цар Фердинанд I“, при с. Искрец, Софийско, за сумата кръгло 7.000.000 лв. Въпросните сгради, построени от съюза, са подарени на държавата, която вече ги е уредила и използва за лекуването на гръдоболни.

Моля, г-да народни представители, да приемете и гласувате за законопроекта, който ви предлагам.

Гр. София, 22 декември 1942 г.

Министър на вътрешните работи и народното здраве:
П. Д. Габровски

ЗАКОНОПРОЕКТ

за приемане дарението на Съюза на общинските служители в България в полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве

Член единствен. Приема се дарението на Съюза на общинските служители в България, състоящо се от санаториален павилион и жилищна сграда към него, в района на държавния санаториум „Цар Фердинанд I“, при с. Искрец, Софийско, направено в полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве.

Подробностите по уредбата, управлението на подарените сгради се уреждат с наредба на министъра на вътрешните работи и народното здраве.

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Ще гласуваме.

Които г-да народни представители приемат на първо четене законопроекта за приемане дарението на Съюза на общинските служители в България в полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. (Ръкоплескания)

Министър Добри Божилов: Предлагам, законопроекта да бъде приет, по спешност, и на второ четене.

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Г-н министърът на финансите, който замества г-н министъра на вътрешните работи и народното здраве, предлага, законопроекта да бъде приет, по спешност, и на второ четене. Които приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-н докладчика да го докладва.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете заглавието и член единствен)

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Ще гласуваме.

Които г-да народни представители приемат заглавието на законопроекта и член единствен, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. (Ръкоплескания)

Минаваме на точка седма от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за изплащане от държавата 2.500.000 лв. на акционерно дружество „Гебрюдер Бюлер & Ко“ — Виена.

Моля г-н докладчика да го прочете.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за изплащане от държавата 2.500.000 лв. на акционерно дружество „Гебрюдер Бюлер & Ко“, Виена

Г-да народни представители! През 1939 г. Генералното акционерно дружество за международни трансакции „Юнионфин“, София, е поело по търг доставката на 120.000 кгр. платинирани стомана за нуждите на Министерството на войната. Доставката е била извършена от германската фирма „Вертих“ — Айзен унд Шалвалцверке, акционерно дружество, Виена, чийто представител е било дружество „Юнионфин“. Поради дефекти в доставката, от посоченото количество Министерството на войната е приело само 16.360 кгр., а остатъкът от 107.696 кгр. отказало. Вместо да уведоми представящата от него виенска фирма за този отказ на Министерството на войната и да върне неприетото количество, дружество „Юнионфин“, послужвайки си с едно сродно нему акционерно дружество „Юнионфинансиер“, намерило начин да изнесе и продаде стоката в Гърция и по този начин е успяло да получи една крупна сума в С. А. Ш. долари. Тъй като обаче при тази сделка, както и при получаване на доларите, са били извършени редица нарушения на закона за търговията с външни платежни средства, които са били своевременно разкрити от органите на Българската народна банка, срещу виновните лица е било образувано дело по цитирания закон, в резултат на което сълтът е конфискувал в полза на държавата въпросните долари, чистото произведение на които, в размер на 5.707.546 лв., е било минато по една специална сметка при Българската народна банка. По този начин не само че действащите за дружество „Юнионфин“ и сродното нему дружество „Юнионфинансиер“ лица не са успели да използват за себе си придобитите по незаконен начин шатски долари, но е била отнета възможността и на германската фирма да получи стойността на доставената от нея стока, като потърси удовлетворение от дружество „Юнионфин“, нейният представител в страната. Ето защо и като се вземе пред вид, че по силата на присъдата държавата е придобила посочените суми, от които единствено германската фирма е могла да получи изплащане на вземането си, справедливо е държавата да изплати стойността на доставката в размер на 2.500.000 лв., на виенската фирма „Вертих“, респективно на нейния правопреемник, акционерно дружество „Гебрюдер Бюлер & Ко“, Виена. Едновременно с това обаче следва

да бъдат запазени правата, които с изплащането на това задължение държавата придобива към дружеството „Юнионфин“, респективно към което и да е друго лице или дружество, за сметка на които държавата изплаща посочената сума от 2.500.000 лв. Затова не само че изрично се предвижда, че държавата ще получи изданието от дружество „Юнионфин“, на заповедта на акционерно дружество „Гербюдер Бюлер & Ко“, Виена, респективно директора му Ханс Зеeman, полица от 2.900.000 лв., но държавата суброгира в правата им чуждите дружества като същевременно се подчертава, че тази суброгация не е ограничена в посочения размер от 2.500.000 лв., а остава в пълния размер на вземането, което тези чужди дружества имат към дружество „Юнионфин“. Също така, за улеснение, предвижда се и начинът, по който държавата ще потърси събирането на придобитите от нея вземания, а именно реда, предвиден в закона за събиране на преките данъци.

Гр. София, 25 декември 1942 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ЗАКОНОПРОЕКТ

за изплащане от държавата 2.500.000 лв. на акционерно дружество „Гербюдер Бюлер & Ко“, Виена

Чл. 1. Да се изплати от държавата сумата 2.500.000 лв. на акционерно дружество „Гербюдер Бюлер & Ко“, Виена, в качество то му на правопреемник на фирмата „Вертих“ — Айзен унд Шалварцверке, акционерно дружество, Виена, срещу вземането на тази фирма от Генералното акционерно дружество за международни трансакции „Юнионфин“, София, за доставени, но неизплатени 107.696 кг. платинирани стомана. Необходимите за тази цел суми да бъдат взети от конфискуваните в полза на държавата, по наказателно общ характер дело № 354/1941 г. на III наказателно отделение при Софийския областен съд, суми, находящи се по специална сметка при Българската народна банка.

Изплащането на горната сума да стане след като акционерно дружество „Гербюдер Бюлер & Ко“, Виена джироса и предаде на държавата полицата от 2.900.000 лв., издадена на 10 септември 1940 г. от дружество „Юнионфин“ на заповедта на директора на акционерно дружество „Гербюдер Бюлер & Ко“, във връзка с доставката на 107.696 кг. платинирани стомана.

С изплащане на сумата от 2.500.000 лв. държавата замества напълно посочените в първата алинея чужди дружества във вземанията, които имат или могат да имат спрямо Генералното акционерно дружество за международни трансакции „Юнионфин“, София, или спрямо което и да е друго лице или дружество в страната, произлизащи от описаната в алинея първа доставка. Събирането на тези вземания от държавата да стане по реда, предвиден за събиране на преките данъци.

Председателстващ д-р Петър Кюсеvанов: Ще гласуваме.

Когато г-да народни представители приемат на първо четене законопроекта за изплащане от държавата 2.500.000 лв. на акционерно дружество „Гербюдер Бюлер & Ко“, Виена, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът ще отиде в комисията по Министерството на финансите.

Минаваме на точка осма от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за отпускане народни пенсии на Мария Григор Василева и Босилка Димитър Ризова.

Моля г-н докладчика да го прочете.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за отпускане народни пенсии на Мария Григор Василева и на Босилка Димитър Ризова

Г-да народни представители! Комисията по народните пенсии при Народното събрание, в заседанието си на 29 декември 1942 г., е взела решение да се отпуснат народни пенсии на Мария Григор Василева и на Босилка Димитър Ризова, съпруги на починалите заслужили български общественици Григор Василев, бивш министър, и Димитър Ризов, бивш пълномощен министър.

За тази цел ви предлагам настоящия законопроект с молба да го разгледате и гласувате.

Гр. София, януари 1943 г.

Министър на финансите: Д. Божилов

ЗАКОНОПРОЕКТ

за отпускане народни пенсии на Мария Григор Василева и на Босилка Димитър Ризова

Член единствен. Отпускат се народни пенсии на следните лица:

1. На Мария Григор Василева, от гр. София, в размер на 4.000 лв. месечно.

2. На Босилка Димитър Ризова, от гр. София, в размер на 3.000 лв. месечно.

Председателстващ д-р Петър Кюсеvанов: Има думата на родният представител г-н Марко Сакарски.

Марко Сакарски: (От трибуната) Г-да народни представители! Сложен е на разглеждане законопроект за отпускане народни пенсии на жените на двама бивши български общественици, Григор Василев и Димитър Ризов. Аз не съм добър познавач на финансо-

вите и бюджетните въпроси, обаче мисля, като човек от народа, че има нещо нередно въобще при отпускането на народни пенсии. Когато дойдохме тук в XXV Народно събрание, ние сварихме отпуснати всички 65—70 народни пенсии на разни лица. XXV Народно събрание вече на няколко пъти отпуска народни пенсии на бивши наши общественици, на лица, заслужили в народните борби в Добруджа, и напоследък на други лица, които са заслужили в борбите за българщината в Македония и Тракия. Така че броят на пенсионерите по тая рубрика — народни пенсии — сега може би надхвърля няколко хиляди души, или пък в скоро време ще ги надхвърли, особено с последния закон за народните пенсии.

Когато човек разгледа списъка на лицата, на които е отпусната народна пенсия, се натъква на следните несъобразности: отпуснати са народни пенсии на Княгиня Хартенау, от фамилията на бившия княз Александър I; отпуснати са народни пенсии на жените и децата на бивши народни представители и министри; отпуснати са народни пенсии на поети, какъвто беше случаят с Бобчевски, на композитори, на някои военни и на някои — те вече станаха много — поборници, които имат заслуги за българщината в Македония, Тракия и Добруджа. Този конгломерат от народни пенсии не може по никакъв начин да бъде подреден и да се разбере коя е базата, от която се изхожда, за да се отпусне народна пенсия на едно лице. В съзнанието на народа долу, в моето съзнание, пък вярвам и във вашето съзнание лежи, че народна пенсия се дава и въобще може да се даде на лице, което има някакви извънредни заслуги към държавата, към някой отдел на нашия държавен живот или към българщината, заслуги, които не може да има един обикновен човек. Народна пенсия — такова е съзнанието на народа — се дава като награда, като кръст за храброст, като някакво отличие на лицето, което я заслужава, независимо от това, в кое поле е работило: изкуство, художество, изящна литература, като военен, като гражданин, в стопанския живот или другаде, но да е направил нещо необикновено, което другите граждани не могат да направят. Както кръстът за храброст е знак за отличие за проявена храброст на бойното поле пред лицето на противника и се дава на някого без оглед на това, какво е неговото обществено положение, без оглед на това дали е беден, или богат, така също се смята от народа, че носителът на народна пенсия има някакви заслуги към народа. Ако можем да дадем такова определение за лицето, което има народна пенсия, в такъв случай тези пенсии, които се отпускат сега с законопроекта, вече се явяват не като пенсии, а като подаяния, защото жените, на които се отпускат пенсии, те лично нямат абсолютно никакви заслуги към българския народ. Народните пенсии, както и кръстът за храброст, не могат да бъдат нищо друго, освен отличия, дадени на лица, които ги заслужават, и заедно с тяхната смърт не могат да бъдат наследени, и те се прекратяват.

Така разгледан въпросът, аз мисля, че се е налагало отдавна, налага се и сега на г-н министъра на финансите, на Министерския съвет или на народните представители да вземат почин да се създаде един специален закон, по силата на който да се определи кое трябва да служи за основа при отпускането в бъдеще на народна пенсия на тоя или на оня. Не може да има такова смещение, не може за всеки конкретен случай да се обсъжда от Народното събрание, дали да се отпусне народна пенсия, или не без да има някакъв критерий. Народната пенсия трябва да се дава на лице, което наистина е заслужило на българщината, без оглед на това дали то е бедно или богато. Това няма значение. Гледат се заслугите на лицето. В повечето случаи ние сме отпускали народни пенсии с оглед на това, дали лицето е бедно, дали има средства за издръжка или не. Такъв беше случаят например, когато отпуснахме пенсия на нашия покоен общественик Янко Сакъзов. Така слагахме въпроса, когато отпуснахме пенсия на нашия ослепял общественик Тодор Влайков. Такъв е случаят и с тези две жени.

Аз не познавам тези госпожи, нито техните мъже, но чух от колеги, че се отпуска пенсия на жената на Григор Василев, защото била бедна. Значи, не се отпуска пенсия за някакви заслуги към българщината, а защото тя е бедна. Фактически, значи, Народното събрание не дава народна пенсия за заслуги, а прави подаяние, едва ли не при просия.

Еню Клянтев: Отпуска им се пенсия за заслуги на техните мъже.

Марко Сакарски: Тогава на тях трябва да се отпуснат.

Еню Клянтев: Отпускат се на семействата, които сега гладуват.

Марко Сакарски: Г-да народни представители! Ако вие вземете списъка на лицата, на които са отпуснати народни пенсии, ще видите следното: по-голямата част от лицата, на които на отпуснати народни пенсии, са жени или недъгави наследници на бивши наши общественици, на бивши наши министри, на бивши наши народни представители. Такива пенсии ние би трябвало да наречем наследствени пенсии, а не, както се именуват, народни пенсии. Аз се питам, питам и вас, задавали ли сте си въпроса, дали не е дошло крайно време българското народно представителство, Министерският съвет да вземе решение, щото на нашите общественици, които са заслужили на държавата ни, които са създали нещо за нея, които са употребили усилия за изграждането ѝ да им се отпуска пенсия без оглед на това, дали техните наследници са бедни или богати? Не е ли крайно време, както създадохме закони за пенсиониране на всички видове съсловия у нас: работници, земеделци, занаятчий, индустриалци, търговци и т. н., да се създаде и закон за пенсиониране на нашите общественици? Има българци, които са били по 20—30 години народни представители, отгледили да се от политическия живот поради старост и са останали без всякакви средства за издръжка. Не е ли крайно време, вместо да има такива сцени, като сегашната, да отпускате пенсия на жените и наследниците на някои наши общественици, да създадем закон, по силата на който

наследниците на наши народни представители, на наши министри и общественици да бъдат пенсионирани, при известно число прослужени години, или най-малко времето, което са прекарвали като народни представители или министри да им се зачете за пенсия, ако има и друга служба? В такъв случай ще се избегнат сцени като сегашната.

Д-р Никола Минков: [Никакви сцени няма днес. Какви сцени?

Марко Сакарски: Г-н докторе! Отпускането на пенсия по този начин съвсем не отговаря на съдържанието, което народът влага в понятието „народна пенсия“, какъвто е случаят сега с отпускането пенсия на тези жени, както има много други, на които вече са отпуснати народни пенсии.

Без да се противопоставям на законопроекта, без да искам той да не се гласува, аз отправям позив, аз моля г-н министра на финансите да създаде в най-скоро време един закон, за да се разграничат пенсиите, като истинските народни пенсии се дават само на лица наистина заслужили за българщината.

От друга страна аз не мога да си обясня, откъде накъде трябва да бъде сложена в една рубрика пенсията, дадена на княгиня Хартенау, с пенсиите по 400—500 лв. месечно, дадени на някои лица. Аз мисля, че нашият царски двор трябва да бъде отделен, така да се каже, от простосмъртните. Пенсията на княгиня Хартенау трябва да бъде към цивилната листа на нашия дворец, а не към народните пенсии.

Някои от народните представители: Ясно е.

Марко Сакарски: Прочее, като повдигам този въпрос, моля г-н министра да се занимае с него и в най-скоро време да ни сезира с един законопроект за народните пенсии, за да не става нужда нашите общественици или техните наследници да правят такива искания. Нека в закона се определи, на кое лице и за какви заслуги ще се дава пенсия, а не Камарата, тази, друга или трета, да бъде сезирана инцидентно.

Това е, което исках да кажа по този законопроект.

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Има думата г-н министърът на финансите.

Министър Добри Божилов: Г-да народни представители! Аз не мислех да вземам думата по този законопроект, обаче г-н Сакарски ми дава повод да дам някои осветления.

По тези народни пенсии, знаете, че сме имали доста разисквания и спорове в миналото, докато най-после се установихме, че предварително една парламентарна комисия, под председателството на един от подпредседателите — по-рано г-н Пешев и г-н Захариев, а сега г-н Кюсеианов — и от по двама представители от всяка област да преглежда всички подадени заявления за народни пенсии, да събира сведения от Финансовото министерство и Народната банка за материалното състояние и да дава мнение в Министерството на финансите, откъдето и да бъде внесен законопроектът. Нищо повече от това не е направено в случая. Има и много други заявления. Защо комисията се е спряла само на тези две, аз не мога да кажа. Може би някои членове на комисията ще ви обяснят. Предполагам, че комисията е намерила, че тези пенсии са най-бързите и може би най-заслужено ще се дадат.

Г-да народни представители! Аз не се сърдя на г-н Сакарски за казаното от него. Той има право да каже своето мнение. Но позволете ми да кажа — и моля да не бъде криво разбран за тази констатация — че почти правило е станало у нас, всеки по-голям или по-малък общественик да не замине от този свят, без да бъде охулен, огорчен, заклеймен.

Обаждат се: Много право! (Ръкоплескания)

Министър Добри Божилов: И ако това е вярно, ние имаме и друга една българска пословица, която казва, че за покойния се казва или добро, или нищо. За съжаление, тази етика не се спазва. Обаче аз съм длъжен да кажа, като съвременник на Григор Василев — за покойния Ризов не мога да говоря — и като негов другар от детинство, на когото познавам добре живота; който го е наблюдавал, ще каже същото — всички ние имаме дефекти, няма идеален човек — че Григор Василев все пак не беше обикновен общественик.

Д-р Никола Минков: Голям българин беше.

Еню Клянтев: Голям.

Министър Добри Божилов: Григор Василев обичаше България от всичко си сърце и е дал доказателства за това в много и много световни конференции, където достойно е представлявал България и е защищал българската кауза. („Вярно!“ Ръкоплескания от всички страни) Това е важното в случая. Нас не ни интересуват симпатиите и антипатиите на този или онзи. В случая ние ще изпълним един човешки дълг, още повече, че материалното състояние, оставено от покойния Григор Василев, е повече от лошо.

Таско Стойков: Григор Василев можеше да бъде един от най-богатите адвокати в София, обаче остана сиромаш и децата му са в мизерия.

Министър Добри Божилов: Г-да народни представители! Аз смятам, че ние ще изпълним не само един обществен дълг, но и един човешки дълг, едно дело за наизидание, ако покажем, че действително тези, които служат честно и безкористно на държавата, поне от малко-малко ще бъдат зачитани.

Аз ви моля не само да гласувате законопроекта за отпускане на народна пенсия, но, за да изгладим лошото впечатление, той да бъде гласуван, по спешност, и на второ четене. („Браво!“ Ръкоплескания)

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Ще пристъпим към гласуване. Които г-да народни представители приемат на първо четене законопроекта за отпускане народни пенсии на Мария Григор Василева и на Босилка Димитър Ризова, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министър Добри Божилов: Моля, по спешност, законопроектът да бъде гласуван и на второ четене.

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Г-н министърът на финансите предлага, законопроектът да бъде гласуван, по спешност, и на второ четене. Които приемат това предложение, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-н докладчика да го прочете.

Докладчик Димитър Андреев: (Чете заглавието и член единствен. *)

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат заглавието на законопроекта и член единствен, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. Законопроектът е приет окончателно.

Минаваме на следната точка, девета, от дневния ред;

Одобрене решенията на прошетарната комисия, взети в заседанието ѝ на 2 декември 1942 г., протокол № 33.

Моля г-н докладчика да докладва.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети в заседанието ѝ на 2 декември 1942 г., протокол № 33.

Одобряват се означените по-долу решения на прошетарната комисия при XXV обикновено Народно събрание, IV редовна сесия, взети в заседанието ѝ на 2 декември 1942 г., протокол № 33, а именно:

1. Божко Йонов Божков Пиронков, от с. Бабек, Пловдивско, вх. № 10372/1938 г.

Опрощава му се сумата 1.387 лв., остатък от дължимата сума по изпълнителен лист № 26/1939 г., издаден от Пловдивския апелативен съд по н. о. х. дело № 26 от 1929 г., по описа на същия съд, заедно с лихвата и 147 лв. деловодни разноски.

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат заглавието и пункт 1, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„2. Игнат Ангелов Тодоров и Ангел Тодоров Димитров, жители на с. Брестовица, Беленско, вх. № 14 от 1939 г.

Опрощава им се сумата 24.000 лв., дължима по изпълнителен лист № 71/1937 г., издаден от беленския околийски съдия, заедно с лихвите върху нея, а съдебните разноски на сума 1.200 лв. да заплатят.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 2, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„3. Цветана Нецова Стефанова, от с. Комарево, Белослатинско, вх. № 1337 от 1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 2.020 лв., остатък от дължимите суми по решения № 5631/1931 г. на Софийската областна сметна палата и № № 3338/1935 г. и 1733 от 1936 г. на Видинската областна сметна палата, заедно със следващата се върху нея лихва.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 3, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„4. Йозефина Петко Стоянова, от гр. Русе, вх. № 10720 от 1939 г.

Опрощава ѝ се сумата 1.647 лв., остатък от дължимата сума по изпълнителен лист № 1412 от 1930 г., издаден от Русенския окръжен съд.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 4, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„5. Любен Цветанов Начев Пилищарски, от гр. Кюстендил, вх. № 4848 от 1940 г.

Опрощава му се 70% от сумата 5.000 лв., глоба по постановление № 2379, от 26 август 1939 г., на Министерството на земеделието и държавните имоти, а остатъкът да заплати.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 5, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

* За текста на заглавието и член единствен виж първото четене на законопроекта на стр. 704.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„6. Иванка Георгиева Трифонова, за себе си и като представителка на малолетните си деца, от гр. Ловеч, вх. № 8570 от 1940 г. Опрощава ѝ се сумата 11.237 лв. съдебни и деловодни разноски, дължими по изпълнителен лист № 264 от 1929 г., издаден от Русенския апелативен съд.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 6, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„7. Люба Паунова Георгиева, от гр. София, вх. № 10732 от 1940 година.

Опрощава ѝ се сумата 1.635 лв., болнична такса, дължима по писмо-сметка № 9756 от 1940 г. на Александровската болница и по писмо-сметка № 1596 от 1940 г. на Карлуковската болница.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 7, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„8. Иван Димитров Стоянов, от гр. Белоградчик, вх. № 10894 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 400 лв., глоба по постановление № 266 от 1940 г. на белоградчишкия административен лесничей.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 8, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„9. Йорданка Стефанова Димитрова, от гр. София, вх. № 13106 от 1940 г.

Опрощава ѝ се сумата 2.160 лв., дължима по писмо-сметка № 7037 от 1940 г. на Александровската болница.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 9, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„10. Лиляна Г. Христова, от гр. Видин, вх. № 5850 от 1941 г. Опрощава ѝ се сумата 15.850 лв. съдебни разноски, дължими по изпълнителен лист № 1010, от 20 юни 1927 г., издаден от Видинския окръжен съд, и № 1010, от 20 юни 1927 г. (втора инстанция Софийския апелативен съд).“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 10, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„11. Илия Иванов Тодоранов, от гр. Трявна, вх. № 10416 от 1941 година.

Опрощава му се сумата 3.047 лв., дължима по писмо № 7214, от 23 октомври 1935 г., на Министерството на външните работи и на изповеданията, заедно с лихвите.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 11, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„12. Лука К. Тошев, от гр. Асеновград, вх. № 11333 от 1941 г. Опрощава му се сумата 5.000 лв., глоба по постановление № 2429, от 3 септември 1940 г., на Министерството на земеделието и държавните имоти (Инспекторат по рибарството).“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 12, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„13. Иванка Николова Атанасова, от гр. Стара Загора, вх. № 1573 от 1942 г.

Опрощава ѝ се сумата 1080 лв., дължима такса за лекуване от 26 октомври до 29 декември 1939 г. в Старозагорската държавна болница.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 13, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„14. Асен Захариев, от гр. София, вх. № 5064 от 1942 г. Опрощава му се сумата 5.188 лв., дължима по постановление № 315 от 1939 г. на брезнишкия околийски съдия, и всички лихви, като внесеното досега не се връща и се счита за главница.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 14, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„15. Стоил Атанасов Костовски, от с. Житуша, Радомирско, вх. № 5817 от 1942 г.

Опрощава му се остатъкът от сумата 29.250 лв., дължима към отделението за подпомагане пострадали от войните, без съдебните и деловодни разноски, при условие, че ще върне обратно дадения му от казаното отделение инвентар.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 15, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„16. Георги Иванов Милев, родом от с. Режанци, Брезнишко, горски надзирател в с. Зърновци, Кочанско, вх. № 6277 от 1942 г.

Опрощава му се сумата 75.365 лв. глоба по постановление № 805 от 12 септември 1936 г. на Министерството на земеделието и държавните имоти (присъда № 948 от 3 декември 1937 г. по в. ф. х. № 512 от 1937 г. на Горноджумайския областен съд), а обезщетението на сума 18.923 лв. да заплати.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 16, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„17. Йордан Златанов, от с. Розово, Пещерско, вх. № 2744 от 1938 г.

Опрощава му се сумата 2.294 лв., остатък от дължимата сума по решения № № 2931 от 1931 г. и 42 от 1942 г. на Пловдивската областна сметна палата.

(Мотиви: сумата не е злоупотребена, а е разходвана неправилно, като не е била вписана в разходен бюджет).“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 17, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„18. Иван Недялков, риболовец, от гр. Варна, вх. № 6659 от 1939 г.

Опрощава му се сумата 4.040 лв. заедно с лихвите и съдебните разноски, дължими по изпълнителен лист, издаден по ч. гр. дело № 169 от 1940 г. на Варненския околийски съд.

(Мотиви: молителят е беден риболовец с тежко семейно положение).“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 18, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„19. Димитър Стоянов Димитров, от гр. София, вх. № 9105 от 1939 г.

Опрощава му се сумата 3.985 лв., част от дължимите данъци към Софийското градско данъчно управление, а остатък от 2.000 лв. да заплати.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 19, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„20. Велико Дечев Бобоев, от гр. София, вх. № 1728 от 1940 г. Опрощава му се сумата 10.000 лв. закъснели данъци с лихвите върху цялата дължима сума 14.791 лв. към Софийското градско данъчно управление, а остатък да заплати в срок от 3 години.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 20, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„21. Георги Стоименов Мачканов, от с. Ръждавица, Кюстендилско, вх. № 3030 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 1.247 лв., от които 891 лв. военен данък и 356 лв. лихви за закъснение, дължими към Кюстендилското данъчно управление.“

(Мотиви: молителят има многочислено семейство с малък доход, недостатъчен за издръжката му).“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 21, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„22. Никола Янев Дразов, от с. Веселия, Бургаско, вх. № 3245 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 4.082 лв. остатък от глобата и обезщетението по изпълнителен лист № 1014 от 1933 г., издаден от Бургаския областен съд по нарушение закона за горите.“

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 22, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„23. Пенчо Христов Габровеца, от гр. Свищов, вх. № 3961 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 21.207 лв. и лихвата върху цялата дължима сума от данъци и по изпълнителните листове № 548 от 1924 г. на Русенския апелативен съд и № 8 от 1931 г. на свищовския мирови съдия, а да заплати само 10.000 лв. в срок от три години.“

В пункт 23 има печатна грешка. Казано е, че се опрощава сумата 21.207 лв., а трябва да бъде 63.650 лв., както е в заявлението.

Председателстващ д-р Петър Къосеианов: Които приемат пункт 23, както се докладва от г-н докладчика с тая поправка, сумата 21.207 лв. да стане 63.650 лв., моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„24. Радослав Вичев Добрев, от гр. София, вх. № 4797 от 1940 г.

Опрощават му се лихвите за закъснение върху изплатените от него данъци до 22 януари 1942 г. и 300 лв. глоба-нарушение II III размер, дължими към Софийското градско данъчно управление."

(Мотиви: молителят е отбил военната си повинност и е изплатил дължимите данъци — вж. удостоверения № 360 от 1939 г. и № 638 от 1942 г.)."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 24, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„25. Мария Р. Петрова, Георги Р. Петров и Донка Р. Петрова, жители на гр. М. Търново, наследници на починалия бивш данъчен началник Райко Петров, вх. № 5047 от 1940 г.

Опрощава се на наследниците на починалия Райко Петров, от гр. М. Търново, сумата 6.697 лв. заедно с лихвите и глобите до деня на влизане настоящото решение в сила, дължими по решение № 1227 от 8 юни 1937 г. на Бургаската областна сметна палата."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 25, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„26. Борис Цанев Ковачев и Рачо Дончев Рачев, жители на гр. София, вх. № 8623 от 1940 г.

Опрощава се на Борис Цанев Ковачев сумата 5.000 лв., част от дължимите данъци по личната му партия, и на Борис Цанев Ковачев и Рачо Дончев Рачев сумата 65.000 лв., част от дължимите данъци по съдружническата им партия заедно с всички лихви и глоби върху целите им дължими суми. Дватамата да заплатят само сумата 30.922 лв. без лихви към Софийското градско данъчно управление."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 26, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„27. Станко Киров Маринчев, от с. Ябълково, Средецко, вх. № 7578 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 4.950 лв. военен данък и лихвите и глобите върху тази сума до деня на влизане настоящото решение в сила, дължими към Бургаското данъчно управление."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 27, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„28. Стоян Мънгов, от гр. Пазарджик, вх. № 8755 от 1940 г. Опрощава му се сумата 840 лв. данъци, лихвите само до края на 1941 г.

(Мотиви: молителят не притежава движими и недвижими имоти и няма средства да се издължи на държавата)."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 28, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„29. Коста Недялков Ковачев, от гр. Бургас, вх. № 8783 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 8.285 лв. съдебни и деловодни разноски, дължими по изпълнителен лист № 75 от 1934 г. на Бургаския областен съд и лихвите им."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 29, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„30. Георги Апостолов Дренчев, от гр. Пазарджик, вх. № 9188 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 865 лв. данъци и лихвите им до края на 1941 г., дължими към Пазарджишкото данъчно управление."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 30, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„31. Иван Иванов Мандров, от гр. София, (с. Надежда), вх. № 9581 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 500 лв. железопътен данък за 1927 — 1931 г. включително, дължими към Софийското градско данъчно управление."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 31, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„32. Райко Пасколов Тенжоров, от гр. Оряхово, вх. № 10751 от 1940 г.

Опрощава му се сумата 13.504 лв., дължими данъци за минали години, заедно с лихвите и глобите, а също и сумата 8.000 лв., която дължи за такса за автомобил, заедно с лихвите и глобите.

(Мотиви: молителят има признато право на бедност с протокол № 29 от 7 юли 1939 г. на Оряховския общински съвет; има двама синове, от които единият безработен, а вторият войник, когото той издържа, а получаваната заплата като шофьор му е недостатъчна само за изхранването)."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 32, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„33. Димитър Атанас Димитров, от София, настойник на малолетните деца на заповестния Никола Петков Н. Луканов; Борислав и Герсги Николови Луканови, вх. № 1208/1941 г.

Опрощава им се лихвата върху сумата 15.656 лв. до 2 декември 1942 г. Останалата част от дълга 15.656 л. да изплатят в срок от три години безлихвено, начиная от 10 януари 1943 г."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 33, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„34. Константин Тодоров Петков, от гр. София, вх. № 1647 от 1941 г.

Опрощава му се сумата 31.000 лв., дължима по решение № 1059 от 1940 г. на Софийската областна сметна палата, като заплати остатъка 21.850 лв., без лихви и глоби и глобите върху цялата сума. Сумата 21.850 лв. да се изплати в срок от три години."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 34, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„35. Петър Якимов, от с. Кнежа, Оряховско, вх. № 1987 от 1941 г.

Опрощава му се сумата 3.160 лв., дължима по решение № 3417 от 26 декември 1939 г., на Видинската областна сметна палата и лихвата върху тази сума до деня на влизане настоящото решение в сила."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 35, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„36. Славе Тодоров Янковски, от гр. София, вх. № 2771 от 1941 г.

Опрощава му се лихвата върху сумата 15.511 лв. Останалата част от дълга да изплати безлихвено на три пъти, начиная от 10 януари 1943 г."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 36, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„37. Тодор Бончев Станев, от с. Сухиндол, Севлиево, вх. № 5343 от 1941 г.

Опрощава му се сумата 792.117 лв., лихвата върху тази сума до деня на влизане настоящото решение в сила, дължими по решения № 1831, 1830 и 233 от 1931 г. и № 3 от 1935 г. на Търновската областна сметна палата."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Има думата г-н министърът на финансите.

Министър Добри Божилов: Моля, пункт 37 да бъде оттеглен, понеже по него има възражение. Ще трябва да даде известно разяснение председателят на прощатарната комисия, г-н Тютюнджиев, който днес отсъства. Моля, тази точка да бъде оттеглена сега и да бъде насрочена за друго заседание.

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Пункт 37 се оттегля и ще бъде разгледан в друго заседание.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„38. Иван Тошев Янакиев, от гр. София, вх. № 6288 от 1941 г.

Опрощава му се лихвата върху сумата 66.125 лв. до деня на влизане настоящото решение в сила, дължима към Софийското градско данъчно управление.

Глобеницата да плати безлихвено в срок от 3 години на равни тримесечни вноски, начиная от 1 март 1943 г."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 38, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„39. Константин Пенчев Мъглов, от гр. София, вх. № 8109 от 1941 г.

Освобождава се от солидарна отговорност по изплащане сумата 14.215 лв. безобложен данък-занятие и лихвите върху него, дължими солидарно с дружество „Старини“ към Софийското градско данъчно управление."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 39, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„40. Енчо Бончев, от гр. Шумен, вх. № 8186 от 1941 г.

Опрощава му се сумата 1.784 лв. глоба, дължима по решение № 569 от 1941 г. на Варненската областна сметна палата."

Председателстващ д-р Петър Кюсеианов: Които приемат пункт 40, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„41. Инж. Иван Попов, от гр. Шумен, вх. № 8187 от 1941 г. Опрошават му се сумата 13.028 лв., глоба, дължима по заповед № 3454 от 1941 г. на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

(Мотиви: закъснението за представяне ситуацията, за което е глобен е оправдателно съгласно мнението на Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството).“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 41, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„42. Цвятко Георгиев Чардаков, военноинвалид, от с. Попинци, Панагюрище, вх. № 9100 от 1941 г.

Опрошават му се сумата 10.112 лв., надвзета пенсия, а да заплати на държавата сумата 4.000 лв.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 42, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„43. Манчо Златков Божилов, от с. Гурмазово, Софийско, вх. № 9256 от 1941 г.

Опрошават му се лихвите върху сумата 21.344 лв., дължими данъци към Софийското областно данъчно управление до деня на влизане настоящото решение в сила.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 43, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„44. Иван Н. Мандиков, от гр. Плевен, вх. № 9519 от 1941 г.

Опрошават му се сумата 8.324 лв., съдебни разходи по изпълнителен лист № 982.273 от 11 август 1931 г., на Плевенския областен съд.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 44, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„45. София Гр. Христова, от гр. София, вх. № 9570 от 1941 г. Опрошават й се сумата 93.609 лв., заедно с всички глобални лихви.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 45, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„46. Наследниците на Никола Василев Люмов, от гр. София, вх. № 9802 от 1941 г.

Опрошават им се лихвата до деня на влизане настоящото решение в сила върху сумата 15.370 л., дължима към Софийското градско данъчно управление, а от главницата се опрошават 10.000 л.; остатък да изплати без лихва в срок от 2 години, на равни месечни вноски, начинаей от месец март 1943 г.

(Мотиви: задължението, покрито с давност, съгласно чл. 87 от закона за бюджета, отчетността и предприятията, а независимо от това молителката е в невъзможност с доходите, които има, да издължи начета и лихвите, а също така не е била в състояние да оправдае последния, понеже съпругът ѝ е бил покойник).“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 46, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„47. Атанас Янакиев, бивш акционерен началник, от гр. Варна, вх. № 10.908 от 1941 г.

Опрошават му се лихвите върху цялата дължима сума 8.980 лв., по кредитна разписка, контролен № 3250, от 11 май 1922 г.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 47, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„48. Вита Страхилова Костова, от гр. София, вх. № № 11124 от 1941 г. и 8239 от 1940 г.

Опрошават й се всички лихви до 1 декември 1942 г., върху дължимите слети данъци до 1936 г. в размер на 80.226 лв. Главницата на слетите данъци от 80.226 лв. да заплати безлихвено в срок 5 години, на равни месечни вноски, начинаей от 1 март 1943 г.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 48, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„49. Максим Стоянов Ангелов, от гр. София, вх. № 11259 от 1941 г.

Опрошават му се сумата 10.229 лв., данъци, дължими към Софийското градско данъчно управление, и лихвите върху него до 1 декември 1942 г.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 49, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„50. Тана Николова Велкова, от гр. София, с. Надежда, вх. № 2685 от 1942 г.

Опрошават й се лихвите до 1 декември 1942 г. върху сумата 21.839 лв. и от главницата се опрошават 6.839 лв. Остатък да изплати безлихвено с равни тримесечни вноски, удържани от пенсията ѝ в продължение на три години.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 50, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„51. Наследниците на Кузман Иванов Попов, а именно: съпруга Мария К. Попова; синове: Ангел и Борис К. Попови; дъщери: Надежда К. Попова, по мъж Илиева Йорданова и Вера К. Попова, по мъж С. Симеонова, всички живущи в гр. София, вх. № 3560 от 1942 г.

Опрошават им се лихвата върху сумата 167.714 лв., а от главницата — 17.714 лв. Останалите 150.000 лв. да заплати безлихвено за 50 месеца — по 3.000 лв. месечно.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 51, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„52. Руси Иванов Карадимов, живущ на гара Горна Оряховица, вх. № 3988 от 1942 г.

Опрошават му се лихвите и 10.000 лв. от главницата, дължими по постановление № 74 от 1932 г. на Финансовата инспекция, постановление № 37 от 1933 г. на същата, и по решение № 3158 от 1938 г. на Върховната сметна палата, а остатък 11.952 лв. да заплати.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 52, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„53. Владимир Николов Живков, от гр. София, вх. № 4789 от 1942 г.

Опрошават се лихвата върху сумата 63.536 лв. до 1 декември 1942 г., за изплащането на главницата по резолюция № 8, от 18 януари 1941 г. на Върховната сметна палата, на сума 63.536 лв., се дава рязрочка 6 години, като изплаща задължението си безлихвено на равни тримесечни вноски, начинаей от 1 март 1943 г.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 53, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„54. Минко Николов Дочев, от с. Стижеров, Свищовско, вх. № 5636 от 1942 г.

Опрошават му се сумата 33.474 лв., дължима към Стижеровската община и 42.617 лв. — към Петокладенската община, или общо 76.091 лв. към двете общини.

(Мотиви: Министерството на вътрешните работи и народното здраве дава съгласието си).“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Които приемат пункт 54, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„55. Панайот Николов, от гр. София, пълномощник на фирмата „Хофхер Шранц — Клайтон Шутлеорт“, акционерно дружество, вх. № 6647 от 1942 г.

Опрошават се на акционерно дружество „Хофхер Шранц — Клайтон Шутлеорт“ (чрез пълномощника Панайот Николов), в гр. София, остатък от дължимите му данъци; по членове 20 и 21 от закона за данъка върху приходите за 1941, 1942 и 1943 г., данък 113.236 лв., глоба-нарушение и II и III размер данък — 70.462 лв., допълнителен пътен данък — 9.323 лв. и върху лихвите, и лихвите върху тях.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Има думата на родният представител г-н Петко Стайнов.

Петко Стайнов: Г-да народни представители! Бих помолил г-н докладчика да ни обясни тоя случай, защото, доколкото виждам предложението, касае се за опрошаването на една доста крупна сума, около 200-250 хиляди лева, на една фирма, акционерно дружество „Хофхер Шранц — Клайтон Шутлеорт“, която не зная дали е в ликвидация, дали е фалирала, въобще какво е положението на таа фирма, за да можете вие да решите да ѝ опростите един данък от около 250 хиляди лева. Ако обичате, обяснете случая.

Докладчик Атанас Цветков: Фирмата е в ликвидация. Ликвидаторът, който е назначен, дължи само глоби, понеже на сроковете не е могъл да ликвидира.

Петко Стайнов: Тук не пише само глоби, а пише „остатък от дължимите му данъци.“

Председателстващ д-р Петър Кюсеиванов: Моля, ще ви дам думата последователно.

Има думата г-н министърът на финансите.

Министър Добри Божилов: Понеже познавам случая, аз мога да дам разяснения. Фирмата „Хофхер Шранц — Клайтон Шутлеворт“ е германска фирма, която пласираше тук земеделски машини. Тя предаваше с портфейл. Законът за облекчаване на длъжниците я засяга, като целият портфейл остана в облекчение. Тя събра може би една трета. Фирмата „Хофхер Шранц — Клайтон Шутлеворт“ заяви, че държи българското правителство отговорно за закона за облекчаване на длъжниците, понеже българското правителство с този закон и причинило загубване на капитала. Разбира се, че една такава рекламация правителството не можеше да уважи. Тогава тя каза: „Добре, аз оставам всички си актив, който имам в България, отстъпвам го срещу тия данъци, вземете го, ликвидирайте го. Аз повече в България не мога да работя.“ Активът обаче, който се отстъпи, особено недвижими имоти в Русе, покриват задължението й, с изключение на едни лихви, изчислението на които тя оспорва, защото когато сумите били събирани и седали в бирника, не били употребени за предназначението си. И затова, като се взеха всички имоти, двата от които в Русе, стоят непродадени и от продажбата на които ще се получи по-голяма сума от тая, която се дължи, смятам, че с това ще се ликвидира въпросът.

Според мене случаят е един от най-редовните и най-малка загуба може да се очаква за българското държавно съкровище от този случай. Напротив, взеха се по-ценни активи, отколкото са дължимите данъци.

Председателстващ д-р Петър Кьосеиванов: Ще гласуваме.

Който г-да народни представители приемат решението на прощатарната комисия, взето в заседанието й от 2 декември 1942 г., протокол № 33, пункт 65, за опрощаване на акционерно дружество „Хофхер Шранц — Клайтон Шутлеворт“, чрез пълномощника Панайот Николов, в гр. София, остатъка от дължимите му данъци по членове 20 и 21 от закона за данъка върху приходите за 1941—1942 и 1943 г., данък 113.236 лв., глоба-нарушение и II и III размер данък — 70.462 лв., допълнителен пътен данък — 9.323 лв. и върху-нините и лихвите върху тях, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Подпредседател: **Д-Р ПЕТЪР КЬОСЕИВАНОВ**

Докладчик Атанас Цветков: (Чете)

„Забележка. За всички случаи по горния списък събраните до влизането на настоящото решение в сила суми не се връщат.“

Председателстващ д-р Петър Кьосеиванов: Който приемат забележката към протокол № 33 на прощатарната комисия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

С това дневният ред за днес е изчерпан.

Председателството, в съгласие с правителството, предлага за утре, 14 януари 1943 г., 15 ч., следния дневен ред:

1. Доклад на бюджетарната комисия по бюджетопроектите за разходите през 1943 бюджетна година по: а) Министерството на вътрешните работи и народното здраве (Администрация и полиция); б) Главна дирекция на народното здраве и в) Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството.

2. Доклад на бюджетарната комисия по бюджетопроекта за приходите и разходите за 1943 бюджетна година.

3. Второ четене на законопроекта за бюджета на държавата за 1943 бюджетна година.

4. Доклад на бюджетарната комисия по бюджетопроекта за разходите по разните фондове на държавата през 1943 бюджетна година.

5. Второ четене на законопроекта за бюджета на разните фондове на държавата през 1943 бюджетна година.

Който г-да народни представители приемат този дневен ред за утрешното заседание, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Затварям заседанието.

(Затворено в 17 ч. 35 м.)

Секретари: { **НИКОЛАЙ СУЛТАНОВ**
СТЕФАН БАГРИЛОВ

Началник на Стенографското отделение: **ДОНЧО ДУКОВ**